

חוק לתיקון פקודת הפיצויים (הגנה), תש"י—1950 *

תיקון פקודת
הפיצויים
(הגנה), 1040

1. פקודת הפיצויים (הגנה), 1940¹, (להלן — „הפקודה“) תתוקן כך:
(א) בסעיף 9, בסופו, יימחקו המלים „והחלטתו של בית דין זה תהיה סופית“;
(ב) בסעיף 10 (2), במקום המלים „שופטי בית המשפט העליון“, יבואו המלים „שופטים של בית משפט מחוזי“;

(ג) אחרי סעיף 11 יבוא סעיף זה:

„ערעורים 11א. (1) החלטה של בית דין לעניני אניות או של בית הדין הכללי לפי פקודה זו ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון.

(2) הוראות חלק ל"א לתקנות הפרוצדורה האזרחית, 1938², יחולו, בתיאומים שהענין מחייבם, על ערעור לפי סעיף קטן (1), כאילו היה ערעור על פסק-דין של בית משפט מחוזי כבית משפט בדרגה ראשונה.“

הוראות סעבר

2. (א) החלטה של בית דין לעניני אניות או של בית הדין הכללי, כמשמעותם בפקודה, שניתנה לפני שנכנס חוק זה לתקפו, אינה ניתנת לערעור.

(ב) היה ענין תלוי ועומד, ערב היכנס חוק זה לתקפו, בפני בית דין לעניני אניות, כמשמעותו בפקודה, ימשיך בית הדין לדון בו ויחליט בו כאילו חוק זה לא נכנס לתקפו, והחלטת בית הדין לא תהיה ניתנת לערעור.

(ג) היה ענין תלוי ועומד, ערב היכנס חוק זה לתקפו, בפני בית הדין הכללי, כמשמעותו בפקודה, תהיה החלטת בית הדין ניתנת לערעור לפי סעיף 11א לפקודה.

דוד בן-גוריון פנחס רוזן
ראש הממשלה שר המשפטים

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

* נחקבל בכנסת ביום י"א באב תש"י (25 ביולי 1950); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 45 מיום כ' בסיון תש"י (5.8.50), עמ' 171.
¹ ע"ר מס' 1010 מיום 18.8.40, תוס' 1, עמ' 93.
² ע"ר מס' 763 מיום 8.11.38, תוס' 2, עמ' 95.